

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Komlódi Gábor ügyvéd (**cím**) által képviselt dr. felperes neve(**felperes címe**) felperesnek, a Gonda Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: dr. Gonda Gáspár ügyvéd) által képviselt alperes neve(**alperes címe**) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. június 22. napján meghozott 68.P.22.394/2016/30-I. számú ítélete ellen az alperes részéről 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit azzal hagyja helyben, hogy a valóságra vonatkozó megállapításokat mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint másodfokú perköltséget és térítsen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására 80.000 (Nyolcvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

n d o k o l á s

Felperes a ... Önkormányzatának jegyzője volt, közszolgálati jogviszonya 2013. augusztus 31. napjával közös megegyezéssel megszűnt, jelenleg a ... Polgármesteri Hivatalnál nemzetiségi referens. A ... Főügyészség .../2015. számú vádiratában felperest, mint II. rendű vádlottat hivatali visszaélés büntetével vádolta meg. A felperesre vonatkozó vádirati tényállás szerint az I. rendű vádlott kérésére az elővásárlási jogról lemondó nyilatkozatról szóló értesítés kézbesítését a felperes késleltette. A Fővárosi Törvényszék 2016. június 2-án meghozott 24.B.1647/2015/23. számú ítéletével valamennyi vádlottat az ellenük emelt vád alól felmentette. A Fővárosi Ítéltábla 2017. február 2-án 14.Bf.329/2016/12. számú végzésével az elsőfokú ítéletet mindhárom vádlott tekintetében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék a 2017. szeptember 5. napján meghozott 31.B.398/2017/33. számú ítéletében megállapította, hogy felperes bűnös hivatali visszaélés büntetében. Az alperes az eljárás során a vádirat ismertetéséről kép- és hangfelvételt készített.

Az alperes az ... -i esti híradásában riportot sugárzott a büntető per első tárgyalásáról. A

sugárzott riport alatt mindvégig feliratként olvasható volt az alábbi szöveg: "...". A képes tudósítás alatt az alábbiak hallhatóak: „Bíróság előtt felperes neve, akit 3 éve kiemelkedő munkájáért címzetes főjegyzőnek nevezett ki ... az ... alpolgármesterének előterjesztésére. A büntettek, amelyekkel most vádolják 2-3 évesek... .. 14 évig vezette a ... önkormányzat hivatalát, két éve kellett távoznia a jegyzői székből. Az akkori polgármester, ... bizalomvesztésre hivatkozott. Külsős jogással vizsgálta meg ennek a ... önkormányzati ingatlanok az eladását és kiderült, hogy a piaci árnál olcsóbban, 52 millió forintért értékesítették. A vevő évekkal később, 102 millióért adott túl rajta. Nem emiatt került a vádlottak pontjára a volt jegyző. Egy másik ingatlan értékesítésénél kérte közbenjárását az I. rendű vádlott, az ... sokáig legtöbbet foglalkoztatott építési vállalkozója. ... azonban erre másképp emlékszik vissza. Ennek a ... szórakozóhelynek a tulajdonosa a III. rendű vádlott. Három éve hosszabbított éjszakai nyitva tartásra kapott engedélyt a volt kerületi jegyzőtől és ezért másfél millió forint kenőpénzt fizetett a vádirat szerint. Az ügyész azt mondta, ezt az ügyletet is a sokat foglalkoztatott építési vállalkozó közös ismerősük intézte. Ezt is tagadták. A vállalkozó azt vallotta, hogy burkolási munkáért kapták számla nélkül készpénzben a másfél milliót. A főügyészség hangfelvételekre hivatkozik, amelyeket a titkosszolgálat rögzített. felperes neve jelenleg a ... önkormányzatnál dolgozik nemzetiségi referensként. A pere jövő csütörtökön folytatódik."

Az alperes által üzemeltetett ...hu oldalon ...-én 18 óra 40 perckor a ... rovatban „...” címmel az alábbi hír jelent meg: „kenőpénzt fogadott el az ... volt jegyzője egy ... bár éjszakai nyitva tartása engedélyéért, ezzel vádolta meg az ügyész a perének csütörtökön kezdődött tárgyalásán. felperes neve ... polgármestersége alatt volt jegyző az ...ben, ahonnan egy másik ügy miatt kellett mennie." Ezen fellevezető szöveg mellett pedig megtekinthető volt a híradó adása.

A felperes jogi képviselő útján 2016. március 29-én írásban a jogsértő állapot megszüntetésére és helyreigazító közlemény közzétételére szólította fel az alperest. A felszólítást követően az alperes az internetes oldaláról a videót és annak fellevezető szövegét eltávolította, azonban az alperes által működtetett youtube csatornán ezt követően is elérhető és megtekinthető volt, illetve az interneten elérhető maradt más szabad felhasználású oldalakon.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes-i esti híradásában és a ...hu oldalon ...-én 18 óra 40 perckor a ... rovatban a „...” címmel megjelent cikkben megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő jogát. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására, a további jogsértéstől való eltiltásra és 3.000.000 forint tőke, valamint ...-tól járó késedelmi kamatai megfizetésére.

1/A. Azban alperes valótlanul állította, hogy "a büntettek, amelyekkel most vádolják 2-3 évesek", a többes szám használatával az alperes még súlyosabbnak akarja feltüntetni az ügyet. Alperes a vádirat két tényállási pontját összemosta, a felperest a hír középpontjába állította, a kenőpénzzel kapcsolatos tényállítást a felperessel hozza összefüggésbe, holott tudomással bírt arról, hogy a felperessel szemben az ügyészség vesztegetés miatt nem emelt vádat.

1/B. Az alperes valótlanul állította, hogy „két éve kellett távoznia a jegyzői székből, az akkori polgármester, ... bizalomvesztésre hivatkozott." Állította, hogy munkaviszonya közös megegyezéssel szűnt meg, amelynek kapcsán addigi munkája elismeréseként jutalomban is részesült, nem bizalomvesztés volt az oka a munkaviszony megszűnésének.

1/C. Sérelmezte, hogy alperes az alábbiakat közölte: „A külsős jogással vizsgálta meg ennek a ... önkormányzati ingatlanok az eladását és kiderült, hogy a piaci árnál olcsóbban, 52 millió forintért értékesítették. A vevő évekkal később 102 millió forintért adott túl rajta." Ez az ingatlan értékesítési ügy egyáltalán nem kapcsolódik a riportban szereplő büntetőeljáráshoz, a felperes ebben nem érintett.

1/D. Jogsértőnek tartotta az alperes alábbi kijelentését: „Ennek a ... szórakozóhelynek a tulajdonosa a III. rendű vádlott. Három éve hosszabbított éjszakai nyitva tartásra kapott engedélyt a volt kerületi jegyzőtől és ezért másfél millió forint kenőpénzt fizetett a vádirat szerint." Ezzel az alperes valótlannal azt a hamis látszatot keltette, mintha a felperes részére került volna sor másfél millió forint átadására, ami nem felel meg a valóságnak, ilyet a vádirat sem tartalmaz.

2. Az alperes ...hu oldalon ...-én 18 óra 40 perckor a ... rovatban elérhetővé tett híradó adás felvezető szövegének mindkét mondatát és a címét is keresetében sérelmesnek tartotta. Állította, hogy valótlannal a kenőpénz elfogadására vonatkozó tényállítás, ez pedig sérti a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Érvelése szerint míg a híradó adás alatt látható szalagcímbe az alperes látszólag igyekezett feltételes módon fogalmazni, az internetes felvezető szövegben már valótlannal tényként állít a kenőpénz elfogadásával összefüggésben.

A felvezető szöveg második mondatát illetően kifogásolta, hogy munkaviszonya megszűnésére vonatkozóan valótlannal tényállítást tett az alperes, hiszen nemhogy bizalomvesztés, de semmilyen másik ügy nem volt, ami az ...i jegyzői jogviszonya megszűnését eredményezte, mivel a jogviszony a felperes kezdeményezésére családi okok miatt közös megegyezéssel szűnt meg.

Hivatkozott arra, hogy a valótlannal alperesi híradás teljesen ellehetetlenítette, nem csak a magánéleti kapcsolatait, hanem szakmai pályafutását is negatívan befolyásolta. Lakókörnyezetében a mindennapokban magyarázkodni kényszerült, a jelenlegi munkahelyén pedig a szavahihetőségét kérdőjelezte meg a hamis híradás, hisz ellentétes volt a munkáltatójának előadottakkal, rombolta a kollégákkal kialakított munkakapcsolatait is. Ezáltal munkája is veszélybe került. Hivatkozott arra, hogy a sérelmet szenvedettnél a bekövetkezett sérelem reparálásra kell, hogy kerüljön, a szankciós jelleg azt a célt szolgálja, hogy a jogsértő a jövőben ilyen cselekedetet ne kövessen el. Az alperes kirívóan nem körültekintően járt el, a vádirat tartalmával ellentétes, valótlannal tartalmú híradást jelentetett meg, amely mögött más nem tételezhető fel, minthogy ennek folytán anyagi hasznot remélt. Mindezek a körülmények pedig megalapozzák a keresetben érvényesített sérelemdíj iránti igényt.

Az alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az alperes által ...-én este sugárzott adásában valótlannal állította, hogy a felperest több büntett elkövetésével vádolták az ellene folyó büntetőeljáráásban. A valóság ezzel szemben az, hogy a felperessel szemben egyetlen egy bűncselekmény miatt emelt az ügyészség vádat.

Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az alperes által ...-én este sugárzott adásában azt a vádirati állítást, hogy az I. rendű vádlott volt az, aki a III. rendű vádlottól kért és kapott másfél millió forint jogtalan vagyoni előnyt, abban a hamis színben feltüntetve közölte, hogy III. rendű vádlott a felperes részére fizetett másfél millió forint kenőpénzt.

Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett ... internetes honlapon ...-én megjelent felvezető szövegben és ennek címében valótlannal állította, hogy a felperest kenőpénz elfogadásával vádolták, illetve a felperes kenőpénzt fogadott el egy ... bár éjszakai nyitvatartási engedélyéért. A valóság ezzel szemben az, hogy a felperest nem vádolta meg az ügyészség kenőpénz elfogadásával, amint a felperessel szemben emelt vád sem tartalmaz ilyen ügyészai állítást.

Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek sérelemdíjként 1.000.000 forint tőkét, valamint ennek ...-tól a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a

keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhatóság külön felhívására 120.000 forint eljárási illetéket. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására 60.000 forint eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában felhívta Magyarország Alaptörvényének Szabadság és felelősség fejezete I. cikk (1) bekezdését, II. cikkét, VI. cikk (1) bekezdését, a Ptk. 2:42. § (1), (2), (3) bekezdését, a Ptk. 2:45. § (1), (2) bekezdését, a PK 13. számú állásfoglalását, a PK 12. állásfoglalást, az Alaptörvény IX. cikk (1), (2) és (4) bekezdését, a médiaszolgáltatásokról és tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 7. § (1) bekezdését és (3) bekezdését, a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 4. § (3) bekezdését, 14. § (1) bekezdését, 21. § (1) bekezdését. Részletesen ismertette a jóhírnév védelmének szükségességét, a jóhírnév megsértésének mibenlétét, a hírnév szerepét a társadalomban betöltött helyzettel összefüggésben. A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában kifejtett jogértelmezést, a PK 14. számú állásfoglalást idézte.

1. Rámutatott, az alperes a vádirat ismertetésekor jelen volt, a tárgyalásról kép- és hangfelvételt készített. A ... Főügyészség .../2015. számú vádiratának azonban az alperes 1/A. számmal jelölt közlése nem felel meg. A büntetőeljárásnak három vádlottja volt és két vádpontja. A két vádpont közül azonban a felperessel szembeni vád alapjául csak az I. számú tényállás szolgált, ami egy adásvételi szerződéssel összefüggésben az ...i önkormányzatot illető elővásárlási jogra vonatkozó nyilatkozat késleltetett kiadásával volt kapcsolatos. Ezen elkövetési magatartás nyomán a felperest egy rendbeli hivatali visszaélés büntettével vádolta az ügyészség. A vádirat II. számú tényállása egy ... szórakozóhely nyitvatartási engedélyének hatósági meghosszabbításával volt kapcsolatos, ebben a vádirat a felperes részéről sem elkövetési magatartást, sem büntetőjogi minősítést, azaz vádat sem tartalmazott. A felperest egy cselekmény miatt egy rendbeli hivatali visszaélés büntettével vádolta az ügyészség. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a bírósági eljárásról az alperes nem a vádirat tartalmának megfelelően tájékoztatott. A sérelmezett híradóban közölt második és harmadik kijelentés (1/B. és 1/C.) vonatkozásában az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

A híradó negyedik (1/D.) közlése az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes jóhírnévhez fűződő jogát megsértette. A vádirati tényállásokból ugyanis egyértelműen megállapítható az, hogy a szórakozóhely nyitvatartási engedélyének meghosszabbításával összefüggésben a felperes a soron kívüli kiadás érdekében nem kért és nem is kapott kenőpénzt egy vádlott társától sem, erre vonatkozó állítást a vádirat nem tartalmaz. Helytállóan hivatkozott ezért a felperes arra, hogy a vizsgált közlésben az alperes azt a látszatot keltette, mintha a másfél millió forint kenőpénzt a felperes kapta volna. Az alperes a vádirati tényeket hiányosan, nem teljes összefüggéseiben, ebből következően tartalmi szempontból fogyatékos módon közölte, emiatt pedig a felperes vonatkozásában téves és a felperesre nézve sértő következtetés levonására alkalmas az alperesi közlés, ez pedig sérti a felperes személyhez fűződő jogát.

2. Az alperes internetes oldalán megjelent híradó adás felvezető szövegének a címe és első mondata tekintetében az elsőfokú bíróság a közlésben a keresetet megalapozottnak találta. Az alperes egymásba mosta a vádirat két pontját, arról tájékoztatta az olvasókat, hogy a felperest, mint az ... volt jegyzőjét abban a tekintetben is megvádolta az ügyészség, hogy egy ... bár éjszakai nyitvatartási engedélyéért kenőpénzt fogadott el, holott ez nem felel meg a valóságnak.

Részletesen ismertette a sajtó tájékoztatási kötelezettségének törvényes kereteit. Rámutatott, a sajtónak nem feladata, hogy értelmezze a jogszabályokat, a büntető anyagi vagy eljárási rendelkezéseket, a vád tárgyává tett magatartást jogi szempontból értékelje, kötelezettsége a

büntetőügy állásról történő hiteles és pontos tájékoztatásra terjed ki. Ezért súlytalannak tartotta azt az alperesi védekezést, hogy a hivatali visszaélés törvényi tényállási elemeként a jogtalan előny értelmezhető-e kenőpénzként, mert ilyet a vádirati tényállás nem tartalmaz, ilyen következtetést a vádat képviselő ügyész sem vont le.

A kifejtett indokok alapján a híradó adásnak az 1/A. és 1/D. közlései, valamint az internetes felvezető szöveg címe és első mondata vonatkozásában a bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogának sérelmét, a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) pontja alapján kötelezte alperest a jogsértés abbahagyására és eltiltotta alperest a további jogsértéstől.

Részletesen ismertette a Ptk. 2:52. § (1), (2), továbbá (3) bekezdését. Rámutatott, a kereset tárgyát képező híradó adás és szöveges közlés ...-én jelent meg. A felperes ekkor már közel két éve büntetőeljárás hatálya alatt állt. Közszolgálati jogviszonya 2,5 évvel korábban szűnt meg, majd 2015. december 15-től újból közszolgálati jogviszonyt létesített. A felperes egész eddigi pályafutását a közigazgatásban töltötte, ahol minden lépcsőfokot bejárva számára élete minden meghatározó eleme a hivatása volt. 1998-tól 25 éven keresztül jegyzőként dolgozott, ebből következően a közigazgatásban, a jogviszonya helyeül szolgáló önkormányzatoknál a hatósági eljárásokban a felperest széles körben ismerték, munkáját elismerték. Nyilvánvalóan mélyen érintette személyét, szűkebb és tágabb környezetét az, hogy a felperessel szemben a közélet tisztasága elleni bűncselekmény gyanújával büntetőeljárás indult. Ezeket a következményeket a bíróság figyelmen kívül hagyta, mert nem alperes magatartásával álltak összefüggésben. Értékelte, hogy az alperes valótlan, illetve valóságot hamis színben feltűntető közlései ebben a helyzetben tovább befolyásolták a felperes személyiségének a megítélését. A felperes a vele szemben folyó büntetőeljárásra figyelemmel megváltozott egészségi, családi helyzetét normalizálta, ennek eredményeképpen lehetővé vált, hogy visszatérhessen a hivatásához, az alperesi valótlan közlések azonban ellehetetlenítették a normális életvitelét, mind magánéleti, mind pedig szakmai vonatkozásban. A felperes meg nem cáfolt nyilatkozata szerint a büntetőeljárás megindulását követően magánéleti, családi viszonyait sikerült normalizálnia, nyilvánvalóan a szükséges mértékben tájékoztatta a hozzátartozóit, ismerőseit a vele történekről. Amint újból a közigazgatásban helyezkedett el, szintén tájékoztatta a munkáltatóját, kollégáját folyamatban lévő büntetőeljárásról és az azzal érintett történésekről. Amikor mindezeket követően az alperes beszámolt az első bírósági tárgyalásról, lényegesen súlyosabb büntetőjogi megítélésű bűncselekmény elkövetésével vádolta a felperest, mindez a felperes magánéletét, társadalmi helyzetét érintő, akaratán kívül bekövetkezett olyan külső beavatkozás volt, amely a büntetőeljárásra figyelemmel addig kialakított élethelyzetét, életvitelét megzavarta és korlátozta. A felperes meg nem cáfolt nyilatkozata szerint az alperesi híradó adás után a ismerősei, munkatársai kérdőre vonták, magyarázkodnia kellett, elmagyaráznia a valóságnak megfelelő helyzetet.

Értékelte az alperesi magatartás felróhatóságának mértékét. Az alperesi sajtószerv országos ismertségű, lefedettségű, igen széles néző- és olvasóközönséggel bír. A keresettel érintett híradó adást ...-én a kora esti órákban sugározta, ezt követően pedig az internetes felületen egy külön jogsértő tartalmú felvezető szöveg mellett közel három hétig elérhető és megtekinthető volt. Az alperes valótlan tartalommal tájékoztatta a közvéleményt a felperessel szemben folyó büntetőeljárás tárgyáról, annak ellenére, hogy a vádirat ismertetésénél alkalmazottja jelen volt, az ügyészi vádirat ismertetéséről kép- és hangfelvételt készített. A tárgyalásról nem élőben közvetített, hanem az elhangzottakat felhasználva egy képes riportot állított össze, lehetősége volt tehát, hogy a vádiratnak megfelelő tartalmú tudósítást állítson össze, olyan szavakat, mondatokat közöljön, amelyek a felperessel szemben emelt vádemelésnek megfelelnek. Növelte az alperesi jogsértés súlyát az, hogy súlyosabb bűncselekménnyel hozta összefüggésbe, ezáltal lényegében vádolta meg a felperest a ténylegesnél, olyan bűncselekmény elkövetését állította, ami alkalmas arra, hogy az átlagolvasó

részéről egy, a közigazgatásban jelentős beosztásban dolgozó személyről súlyosan negatív értéktételeket váltson ki. A bíróság a mérlegelése körébe vonta ugyanakkor azt a felperes által elismert tény, hogy a felperes helyreigazítás iránti kérelmére az alperes az internetes oldaláról a ... elérhetőséget és az azt felvezető szöveget eltávolította.

Nem hagyható figyelmen kívül azon társadalmi elvárás, mely szerint a nyilvánosság elé tárt közlésekkel az érintett fél megfelelő megítélésének kialakítását kell a sajtónak elősegítenie. Ismertette a Fővárosi Ítéltábla 1/2013. (VI. 17.) kollégiumi véleményének 7. pontját. A perbeli esetben jelentős mértékűnek ítélte meg a jogsértés súlyát és az alperesi felróhatóságot megalapozó körülményeket is döntő jelentőségűnek találta, ugyanakkor a kimentés körében az alperes semmit sem igazolt. A perbeli esetben a sérelemdíj magánjogi büntetés jellege bíróság meggyőződése szerint hangsúlyozottan kell, hogy érvényesüljön. A kifejtett indokok alapján az elsőfokú bíróság mérlegeléssel 1.000.000 forintban határozta meg az alperes által a felperesnek fizetendő sérelemdíj összegét. A késedelmi kamat fizetéséről a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése, 6:532. § és 6:48. § (1) bekezdése alapján döntött. Perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján határozott.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a felperes keresetét utasítsa el. Amennyiben a bíróság ennek ellenére a jogalapot megalapozottnak tartaná, úgy kérte, hogy a sérelemdíjat 100.000 forintban állapítsa meg. Kérte, hogy a felperest az első- és másodfokú eljárás során felmerült perköltségeiben marasztalja.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperesi kereseten túlterjeszkedett, amikor az ítélet rendelkező részében rögzítette azt, hogy az álláspontja szerint mi a valóság. Az alperesi álláspont szerint ilyen tartalmú keresetet a felperes nem terjesztett elő.

1. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor helyt adott a felperes 1/A. kereseti kérelmének. A felperesi kereset nem pontos, hiszen azt sérelmezi, hogy alperes valótlan tartalmú nyilatkozattal hamis látszatot keltett. Ebben a körben hivatkozott arra, hogy a büntetőeljárásnak három vádlottja és több vádpontja volt. Felperest, így többek között elővásárlási jog lemondásának elintézésével és a nyitvatartási engedély elintézésével hozták kapcsolatba. Tehát a híradásban használt többes szám indokolt volt. A kifogásolt állítás álláspontja szerint nem sértő a felperesre nézve, abból nem derül ki sem a konkrét bűncselekmény, sem annak minősítése, súlya vagy darabszáma. A büntettek kifejezés a laikus néző, hallgató számára nem jelent több megvalósult törvényi tényállást.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy alperes a III. rendű vádlottól kért és kapott másfél millió forint jogtalan vagyoni előnyt abban a hamis színben feltüntetve közölte, hogy a III. rendű vádlott azt a felperes részére fizette. Az 1/D. pont szerinti vitatott közlésben felperes pusztán mint volt kerületi jegyző szerepel és nem olyanként, mint aki részére került volna másfél millió forint átadásra. Az elsőfokú bíróság ebben a körben tévesen, a jogsértés megvalósulását arra alapozta, hogy a sérelmezett alperesi közlésben az I. rendű vádlott egyáltalán nem, még csak utalás szinten sem lett megemlítve. Hivatkozva a PK 12. számú állásfoglalásra, idézte a bejátszásban szereplő 1/D-ként kifogásoltakat követő három mondatot. Ha és amennyiben ezen kettő, összetartozó részletet egybeolvassa a bíróság, úgy egyértelműen megállapítható, hogy alperes nem keltette azt a látszatot, mintha másfél millió forint kenőpénzt a felperes kapta volna meg. Mindezekből következően rögzíthető, hogy alperes a vádirati tényeket nem közölte fogyatékos módon, a valóság hamis színben nem került feltüntetésre, a közlés felperesre nézve sértő következtetés levonására nem volt alkalmas.

2. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor megállapította a jogsértést az ... oldalon megjelent közlés kapcsán is. Az ... internetes oldalon megjelent híradás felvezető szövege és címe kapcsán ismét hivatkozott a PK 12. számú állásfoglalásra. Az összeállítás értékelésekor nem volt figyelmen kívül hagyható, hogy a néző valós képet kapott a büntető ügy állásáról. A sugárzott riport alatt mindvégig

olvasható feliratot felperes nem kifogásolta.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor sérelemdíjat állapított meg, mert jogsértés nem történt. A sérelemdíj körében a felperes semmilyen bizonyítást nem ajánlott fel. Álláspontja szerint a sérelemdíj iránti igényének előfeltétele a jogellenes magatartással összefüggésben olyan hátrány bekövetkezése, amelynek csökkentésére vagy kiküszöbölésére a sérelemdíj, mint nem vagyoni kártérítés alkalmas. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor bizonyítás hiányában azt állapította meg, hogy a perbeli esetben az alperesi valótlan közlés ténylegesen is azt eredményezte, hogy a felperes szűkebb és tágabb környezetében élők valóban fogadták el az alperesi közlést. Ugyancsak tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra a következtetésre jutott, hogy növeli az alperesi jogsértés súlyát, hogy súlyosabb bűncselekménnyel hozta összefüggésbe. Hivatkozott arra, hogy az 1/A. és az 1/D. közlésekben nem került nevesítésre felperessel kapcsolatban súlyosabb bűncselekmény és a sugárzott riport alatt mindvégig olvasható feliratot a felperes nem kifogásolta.

A sérelemdíj mértékének meghatározásánál a Ptk. 2:52. § (3) bekezdés az eset körülményeinek vizsgálatát írja elő a bíróság számára. Az összecszerűség meghatározásánál különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására kell figyelemmel lenni. Előadta, hogy ismétlésről nincsen szó, a jogsértésnek a sértettre, valamint a környezetre gyakorolt hatásáról bizonyítás nem került felvételre. Álláspontja szerint azon felperesi előadás, miszerint a családi körben, munkahelyén magyarázkodni volt kénytelen, mert látták a tv-ben, nem alapozza meg az igen magas sérelemdíjat. Különös tekintettel arra, hogy nagy sajtónyilvánosság előtt folyt az eljárás és nem csak az alperes üzemeltet tévét az országban. A felperes maga is úgy nyilatkozott, hogy ellene folyó büntetőeljárás lezárásáig esélye sincsen hasznosabb pozíció betöltésére. Ha és amennyiben a felperes társadalmi megítélése hátrányosan változott, úgy az az ellene folyó büntetőeljárásnak és nem alperesi közlésnek tudható be, különös tekintettel arra, hogy alperes híradásában szereplő hír nem csupán alperesnél, hanem majd az összes napilapban, hírportálon, illetve televízióban, rádióban megjelent, hiszen az ... körüli ügyek jelentős közérdeklődésre tartanak számot.

Amennyiben a másodfokú bíróság úgy ítélné meg, hogy bármilyen szinten jogsértés történt, úgy az elsőfokú bíróság által megállapított 1.000.000 forint sérelemdíj rendkívüli módon eltúlzott, hiszen ha a bíróság által még tévesen állított dolgokat figyelembe is vesszük, azok nem súlyosak, a felróhatóság alperes részéről igen csekély, valamint a sértettre és környezetére gyakorolt hatás is csak feltételezés. Ebből eredően, mind azok az indokok, amiket a bíróság felsorolt, mind, amiket a felperes felhozott, nem állnak meg. Abban az esetben, ha mégis a jogsértés megállapítására kerül sor 100.000 forint az a maximális összeg, amely hasonló ügyeket is figyelembe véve sérelemdíjként felperesnek járhat.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés túlnyomó részt alaptalan.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korláta között bírálta felül [Pp. 253. § (3) bekezdés]. A felperes fellebbezéssel nem támadta az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezését, ezért az a Pp. 228. § (4) bekezdés alapján az ítélet ezen része első fokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása szempontjából irányadó bizonyítást lefolytatta, a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen állapította meg, az irányadó jogszabályokat

maradéktalanul felhívta, a felperes által állított és a fellebbezéssel érintett jogsértés tekintetében érdemben is helyes döntést hozott.

Arra helytállóan hivatkozott az alperes, hogy a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítására ad lehetőséget. Ez akként valósulhat meg, hogy a bíróság az ítélet rendelkező részében arról dönt, alperes mely magatartása vagy mulasztása felperes mely személyiségi jogának sérelmével járt. Jóhírnév sérelmére alapított kereset esetén arra azonban nincs mód, hogy ezt meghaladóan a bíróság a valóságnak megfelelő tényeket is az ítélet rendelkező részében rögzítse, erre kizárólag a Sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi törvény CIV. (Smtv.) 12. § (1) bekezdés alapján a sajtó-helyreigazítás iránti perekben van lehetőség a felperes keresete alapján. Tekintettel arra, hogy a felperes keresete nem helyreigazító közlemény közzétételére irányult, a felperes személyiségi jogainak sérelmével járó közlésekkel szemben a való tények megállapításának jogszabályi alapja nem volt, arra a kereset sem terjedt ki. Ezen rendelkezéseket ezért a Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletéből mellőzte.

Ezt meghaladóan a kereset elbírálása során az elsőfokú bíróság által kifejtett indokokkal a Fővárosi Ítéletábla maradéktalanul egyetértett, pusztán alperes fellebbezésére tekintettel az alábbiakra mutat rá.

Az 1/A. számú közléssel összefüggésben a keresetlevél 1. számú mellékleteként csatolt, a ... Főügyészség .../2015. számú vádirat alapján kétségmentesen megállapítható, hogy a felperest a vádhatóság kizárólag az I. vádpont szerinti tényállás alapján vádolta a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetével. Az alperes fellebbezési érvelésével szemben a ...-én este sugárzottban nem azt állította, hogy a felperest a nyitvatartási engedély elintézésével kapcsolatba hozták, hanem büntettek elkövetésével vádolják, ami a valóságnak nem felel meg. Arra is helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, és nem szorul különösebb indokolásra, hogy a közvélekedés szerint több bűncselekmény elkövetése súlyosabb megítélés alá esik, ezért alperes valótlan tényállítása egyben sértőnek is tekinthető.

Az 1/D. számú közléssel összefüggésben az elsőfokú bíróság a közzétett szöveget a PK 12. számú állásfoglalás II. pontjának megfelelő alkalmazásával helyesen értelmezve jutott arra a következtetésre, hogy a tényállást alperes úgy tüntette fel, mintha a felperes részére adtak volna át másfél millió forint kenőpénzt, ami a vádirati tényállással ellentétben áll. Alperes által közzétett mondat szerint III. rendű vádlott „éjszakai nyitva tartásra kapott engedélyt a volt kerületi jegyzőtől, és ezért másfél millió forint kenőpénzt fizetett a vádirat szerint.” A sugárzott riport alatt pedig mindvégig az a felirat volt olvasható, hogy a „...”. A nézők számára közvetített tartalom ekként a nyitvatartási engedély kiadását és ezért másfél millió forint fizetését egyértelműen a felperes személyéhez kapcsolja, amelyet alperes valótlan állítása szerint az ügyészség vádirata is alátámaszt. Az ezt követő mondatok már nem a vádirat tartalmát, hanem a vádlottak védekezéséről felhozott érvelését említik, ami az alperes váddal kapcsolatos valóságot hamis színben feltűnítő közlése szempontjából nem bír relevanciával.

2. Az alperes fellebbezési álláspontjával ellentétben nem tévedett az elsőfokú bíróság a ...hu internetes oldalon ...-én megjelent felvezető szövegben és címében foglalt közlése értékelése során sem. Téves az alperes azon fellebbezési érvelése, hogy a néző ennek alapján valós képet kapott a büntető ügy állásáról. A 13. sorszámú beadvány mellékleteként csatolt képernyőfelvételek alapján egyértelműen megállapítható, hogy alperes a vádirat két pontját egymásba mosta, valótlanul azt állította, hogy felperest kenőpénz elfogadásával vádolják, az ekként közzétett mondanó pedig önálló hírértékkel bír. Egyébként ezt a mondanivalót közvetíti az alperes által a kifogásolt

sajtóközlemény szerves részét képező ... bejátszás is, ami az alperesi jogsértés elkövetését nem cáfolja, hanem tovább erősíti.

Nem volt indokolt a mérlegeléssel megállapított és kellően megindokolt összegű kártérítés leszállítása sem, arra a fellebbezésben felhozott érvek kellő okot nem szolgáltatottak. Az elsőfokú bíróság a felperes 68.P.22.394/2016/9. számú jegyzőkönyvbe foglalt személyes előadását a Pp. 206. § (1) bekezdés alapján helytállóan értékelte. A felperes előadta, hogy családi környezetében, munkahelyén a büntetőeljárásról beszámolt, alperes által közölt tények azonban mások voltak, a kenőpénzes ügyről szó sem volt, emiatt magyarázkodásra kényszerült. Tényként fogadható el, hogy megítélését a vádirat valósággal ellentétes bemutatása tovább rontotta, szakmailag és emberileg is ellehetetlenítette. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. § (3) bekezdés szerint helytállóan értékelte az alperes nézettségét, a sugárzás időpontját, az alperesi felróhatóság súlyát. Annak valótlán állítása, hogy az ügyészség felperest kenőpénz elfogadásával vádolta, a büntetőjogi tényállás külön nevesítése nélkül is súlyosabb megítélés alá esik, mint enélkül az előny nyújtása. Kétségtelen, hogy a büntetőeljárás a közérdeklődés középpontjában állt, erről számos hírforrás, csatorna beszámolt, ez azonban alperes jogsértő és felróható magatartását nem menti ki, a büntetőeljárás állásáról a valóságnak megfelelő tájékoztatási kötelezettségét nem érinti.

A fent kifejtett indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdés szerint helyes indokai alapján azzal hagyta helyben, hogy a valóságra vonatkozó megállapításokat mellőzte. Az alperes a másodfokú eljárás során az elkövetett jogsértés és annak következményei tekintetében pervesztes, a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdés szerinti másodfokú perköltség és a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére köteles.

Budapest, 2019. január 15.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Véghegy dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

dr. Istene Attila s.k.
bíró